

Lovforslaget om Benzinafgiftens Opkrævning i allerhøjeste Grad er et Udtryk for, og jeg tror ogsaa — dette maaske i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, som i øvrigt som Kemiker er saa langt klogere paa dette Omraade, end jeg som almindelig Ingeniør er —, at det ofte vil være vanskeligt i Praksis at faa Regler, hvorefter man kan gaa, hvis man virkelig skulde anvende disse Regler, naar man skal bestemme, om man staar overfor et Benzinprodukt eller ikke. Men, som sagt, de sidst nævnte Betæneligheder har aldrig for mig været det væsentlige, det væsentlige har altid for mig været, at jeg, som sagt, ikke mener, at Benzinen i Virkeligheden er nogen god Maalestok for, hvad Vognen ødelægger.

Der er af det ærede Medlem, som er Ordfører for Socialdemokratiet, (N. P. Nielsen) peget paa, at man er gaaet for strengt til Værks mod Lastvognene i Modsætning til Personvognene. Her maa jeg sige, at det, der har været Synspunktet i Kommissionen — og der tror jeg ikke, der har været nogen synderlig Meningsforskel —, har, som allerede sagt, alene været dette at finde, hvilken Skade den paagældende Vogn gjorde paa Vejene. Man har ikke i Kommissionen gjort Forsøg paa at belaste Luksusmomentet i større eller mindre Grad, man har tværtimod fuldstændig afvist dette som værende den Opgave uvedkommende, man stod overfor, den nemlig at skaffe Kommunerne Dækning for den Ødelæggelse, som Bilerne foraarsager. Følgen er altsaa ogsaa blevet, at Personvognene ikke har faaet noget Tillæg i Skat, medens Lastvognene i høj Grad har faaet det. Hvis man vil sige: men Luksusmomentet, hvad da med det? vil jeg deroverfor hævde, at efter min Mening er Luksusmomentet ikke noget rimeligt Beskatningsgrundlag for en kommunal Afgift. Luksusmomentet hører efter min Opfattelse rettelig hjemme blandt de Ting, som man statslig kan beskatte, og det har man altsaa ogsaa gjort ved den Motoromsætningskat, man har. Her rammer man Luksusmomentet, men jeg maa have Lov til at hævde, at her rammer man i og for sig alene Luksusmomentet, og derfor forekommer det mig i Virkeligheden ganske irrationelt at ville blande et Lovforslag som det her foreliggende sammen med Motoromsætningskatten — de to Ting har intet med hinanden at gøre.

Der er, som rimeligt er, fremkommet en Del Kritik overfor det Lovforslag, som her foreligger, og som dog i ret væsentlig

Grad er Udtryk for det, som Flertallet i Kommissionen foreslaar. Der er i ganske særlig Grad protesteret for Lastbilernes Vedkommende, og det er jo ikke uforstaaeligt. Jeg maa indrømme, at paa eet Punkt er her noget, som er meget kedeligt, idet det ikke kan nægtes, paa den ene Side, at ikke faa Lastbiler er anskaffet under de Betingelser, som nu en Gang har været gældende og er gældende i dette Øjeblik, og paa den anden Side, at hvis dette Lovforslag træder i Kraft i uforandret Skikkelse, vil disse Biler komme forholdsvis meget højt op. Det er jo uheldigt, naar saadanne Ting indtræffer i Lovgivningen. Naar man, skønt man har kunnet nære rimelig Forventning om at skulle leve under den og den Skat, pludselig kommer til driftsmæssig at leve under meget højere Skatter, er det et uheldigt Forhold.

Det er altsaa en Kritik, som er fremsat, og som jeg finder til en vis Grad berettiget. Det er ikke et Punkt, som Motorkommissionen som saadan i og for sig med Rimelighed kunde tage sig af, fordi den maatte stille sig den Opgave at give Regler for en Skat, som den burde være, naar man alene lagde Vejsliddet eller den Skade, Bilerne gør paa Vejene, til Grund for, hvor meget Skatten skulde være for de enkelte Vogne. Men saaledes ligger det jo ikke, naar Rigsdagen skal til at behandle Sagen; saa synes jeg nok, der kan være Grund til at overveje, om man ikke, i alt Fald for en kortere Aarrække, kan lempe den voldsomme Forskydning, som der bliver i Skatten, og jeg vil henstille, at man ved den kommende Behandling gør Forsøg paa at opnaa dette.

Ludvigsen: Jeg vil takke den højtærede Finansminister for det Tilsagn, han har givet mig om at drage Omsorg for, at den Benzin, der blev anvendt til Fiskebrug, blev fritaget for den Afgift, der foreslaas i dette Lovforslag. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at dette ogsaa vil komme til at gælde den Benzin, der anvendes i erhvervsmæssigt Øjemed, til Færgefart. Jeg kan derimod ikke takke den højtærede Minister, fordi han ikke vilde udstrække sin Velvillie til den Benzin, der anvendes til anden Brug, f. Eks. til Lystfart. Det kan jeg ikke forstaa. Alle de Talere, der har haft Ordet her under denne Sags Behandling, er dog gaaet ud fra, at denne Afgift indførtes overvejende for at skaffe Midler til at vedligeholde Landets